

Sygn. akt IX Ka 609/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna (spr.)

Sędziowie: SSO Ewa Opozda-Kałka

SSO Marcin Chałoński

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Kędziory

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 roku

sprawy M. N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 31 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 706/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. W. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 609/14

UZASADNIENIE

M. N. został oskarżony o to, że w okresie od 17 kwietnia 2012 roku do 19 kwietnia 2012 roku w K.i w S.działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczek pieniężnych doprowadził L.z siedzibą we W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 6.184,15 zł za pomocą wprowadzenia w błąd osób decydujących w banku o udzieleniu w dniu 17 kwietnia 2012 roku w K.umowy pożyczki gotówkowej o nr (...)w kwocie 3.496,84 zł na kupno komputera przenośnego marki (...)oraz w dniu 19 kwietnia 2012 roku w S.umowy pożyczki gotówkowej o nr (...)w kwocie 2.687,31 zł na kupno telewizora marki S., co do rzetelności swoich pisemnych oświadczeń zawartych w przedmiotowych umowach pożyczek gotówkowych co do swojego zatrudnienia w Zakładzie (...) Sp. z o.o.w R.na podstawie umowy na czas nieokreślony od dnia 1 kwietnia 1999 roku w charakterze budowlańca i murarza z miesięcznym dochodem 1600 zł, zawierającego nieprawdę w tym przedmiocie, czyli co do okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionych wsparć finansowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ropczycach z dnia 13 grudnia 2004

roku w sprawie II K 179/04 za przestępstwo z art. 245 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i na karę łączną za oba te czyny w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, której wykonanie Sąd Rejonowy w Ropczycach zarządził w dniu 15 listopada 2005 roku sygn. II Ko 153/05 i którą odbywał w okresie od 14 grudnia 2005 roku do 14 czerwca 2007 roku, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Ropczycach z dnia 11 lipca 2005 roku w sprawie II K 103/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, której wykonanie Sąd Rejonowy w Ropczycach zarządził

w dniu 29 września 2006 roku sygn. II Ko 90/06 i którą odbywał w okresie od 14 czerwca 2007 roku o 14 czerwca 2008 roku, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 19 kwietnia 2006 roku w sprawie II K 14/06 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 2 kk

i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą to karę Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w dniu 30 czerwca 2006 roku w sprawie II AKa 53/06 zmienił na karę 5 lat pozbawienia wolności i którą odbywał w okresie od 14 czerwca 2008 roku do 29 grudnia 2010 roku

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12kkwzw. żart. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014 roku orzekł:

I. oskarżonego M. N. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw.

z art. 64 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk oraz na podstawie art. 33 § 1, § 2, § 3 kk, wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda;

II. zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kielcach na rzecz adw. K. W. kwotę 619,92 złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego M. N. od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Na powyższy wyrok apelację wniósł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 425 § 1 - 3 i art. 444 kpk zaskarżył wyrok w części orzeczenia

karze na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz wymierzonej oskarżonemu kary grzywny.

Podnosząc ten zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez znaczne złagodzenie kary pozbawienia wolności i orzeczenie jej z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz wymierzenie kary grzywny w złagodzonej wymiarze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest bezzasadna w stopniu oczywistym, albowiem podniesiony zarzut rażącej surowości kary jest w stopniu oczywistym chybiony.

W pierwszym rzędzie należy przypomnieć, że na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - uznać za "rażąco" niewspółmierną tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować.

W przedmiotowej sprawie kwestionowany wymiar kary odnosi się nie do pojedynczego przestępstwa, lecz ciągu dwóch przestępstw wyczerpujących każdy znamiona dwóch czynów zabronionych z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. popełnionych w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k. Już te okoliczności stanowiące podstawę do

orzekania kary nawet z nadzwyczajnym obostrzeniem (art. 64 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k.), a więc do lat 12 pozbawienia wolności- powodują, że w żadnym razie nie można uznać za trafne twierdzeń apelującego o rażącej surowości orzeczonej kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny.

W szczególności chybiony jest argument o tym, że oskarżony nie wyrządził „znacznej szkody”. Sąd Okręgowy nie miał możliwości zweryfikowania, jakimi kryteriami kierował się obrońca oskarżonego przy ocenie, że łączna kwota ponad 6.000 złotych nie jest znaczną szkodą (oczywiście nie chodziło o mienie znacznej wartości w rozumieniu kodeksu karnego, albowiem wtedy inna byłaby kwalifikacja prawna), ale zdaniem Sądu Odwoławczego kwota stanowiąca blisko dwukrotność średniego wynagrodzenia- obiektywnie i w odczuciu przeciętnego mieszkańca naszego kraju, wbrew stanowisku skarżącego, jest kwotą znaczną.

Prawdą jest, że przestępstwa przypisane oskarżonemu nie są przestępstwami „szczególnie niebezpiecznymi”, tak jak to wywodzi obrońca oskarżonego, ale właśnie z tego względu wymierzona kara jest zbliżona do dolnego zagrożenia, a nie chociażby do średniego wymiaru tj. około 6 lat pozbawienia wolności.

Wywody o tym, że oskarżony zdaje sobie sprawę z naganności swojego postępowania, żałuje swych czynów są całkowicie gołosłowne i pozostają w oczywistej sprzeczności z zachowaniem oskarżonego, w kontekście jego uprzednich skazań.

Z tych też względów nie można ustalić po stronie oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, a w konsekwencji także z tego względu kara izolacyjna nie może być uznana za karę niewspółmiernie surową. Jednocześnie wymiar kary grzywny w ilości 50 stawek dziennych uwzględniając wysokość szkody również nie razi swą surowością.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

Wynagrodzenie na rzecz adw. K. W. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej przed Sądem Okręgowym zasądzono w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. „w sprawie opłat za czynności adwokackie ...”.

SSO Ewa Opozda - Kałka SSO Krzysztof Sajtyna SSO Marcin Chałoński

AM